

**Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra výtvarné výchovy Akad. rok 2019/20**

**Posudek vedoucího závěrečné práce**

Vedoucí práce: **doc. ak. mal. Ivan Špirk**

Oponent práce: **doc. PhDr. Martin Raudenský, Ph.D.**

Autorka závěrečné práce: **Iana Gurevich**

Obor práce: **Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání**

Název práce: **Japonské dřevorezy a Evropa 19. století – Edukační možnosti**

Studentka bakalářského studijního programu I. Gurevich nejdříve udělala velké posuny v chápání východisek závěrečné práce. Její úkol je nelehký vzhledem k jazykovým limitům, které lze s pomocí druhých částečně překonat, ale nastudovat a interpretovat téma zprostředkovaně nelze. Kolegyni Gurevich se díky velké zaputivosti dílo do značné míry podařilo a téma zpracovala odpovídajícím způsobem. Jazyková stránka sice zůstává mimo relace běžného hodnocení (je naprostou nutností chtít textu rozumět), ale posuny v chápání kontextů evropského, resp. českého umění odpovídají úrovni studentů z domácího katedrálního prostředí.

Teoretická část práce má klíčovou roli, protože bez pochopení rozdílů obou kultur, bez pochopení časové a historické podmíněnosti, nebylo by možné učinit relevantní závěry. Téma je prozkoumané v souvislostech s porozuměním pro nuance specifik Japonského umění. Byla využita rozsáhlá a kvalitní literatura domácí na téma Zp a byla dobře pochopena, bylo využito také několik zahraničních titulů. Nevýhodou spolupráce byl fakt, že jsme s kolegyni během jejího studia nespolečně pracovali, a tak bylo třeba nejdříve se dopracovat k souladu v autorské části práce (grafiku jsme neměli možnost, vzhledem k pandemii, vůbec zkusit) a nalézt základní vztah a základní hledisko na učitelské interpretace tématu. Přes tyto složité aspekty spolupráce má výsledek svoji relevanci.

V první části práce vyjadřuje se studentka k obecným i jedinečným specifikům japonské kultury (nejen výtvarného umění, ale také poezie a dalších umění), historie a života. Za obhajitelné mám didaktické vsuvky, ve kterých kolegyně reaguje (trochu nevyrovnaně) na inspirace v teoreticky probíraných subtématech (např. str. 9, 18, 19, 41, atd.). Na str. 15 jsou probrány některé pojmy, které mají sílu zástupně vyjádřit rozdíl od evropského pojetí krásy 19. a přelomu 20. stol. Tyto aspekty tvorby, ač prvotně evropskému publiku neznámé a nepochopené, byly na začátku jednosměrného obdivu Evropy k Japonsku, vedoucí až k proměnám paradigmat Evropy v umění a kultuře (viz str. 28-40). V kapitole 3.4 studentka prokazuje informovanost a přehled ve vlastním bilancujícím textu.

V didaktické části Zp se kolegyně přihlašuje k RVP a širším hlediskům Multikulturní výchovy v úvahách o možnostech využití tématu v galerijní edukaci a následným debatám a analýzám témat se studenty ve škole. Za významné považuji v této části, že dochází k náznaku přesahu „japonských témat“ do současného umění a hledání širších souvislostí.

Autorský projekt je uveden úvahami o přírodě ve městě. Prosté téma je příležitostí k proměně vlastního pohledu na tvorbu a otevřenosti k nepopisnosti a zjednodušeným formám. Myslím, že k jiným závěrům při tématu Zp nebylo možné ani dojít, ale nesnižuji tím význam takového poznání. Kresby došly do fáze, ze které by dalšími redukcemi a hledáním bylo možné nalézt východiska pro grafický cyklus, ale to již vývoj posledních měsíců nedovolil. Oceňuji poslední verze kreseb Pasáž str. 51 a Nádraží na str. 53, které jsou důstojné i když skromné výsledky nastoupené cesty/dó. Kresby jsou hodnotou, ze které lze vycházet i v budoucnosti.

Práce splňuje zadání tématu i oborové nároky na závěrečnou práci.

Práci doporučuji k obhajobě. Ivan Špirk Praha 4. 9. 2020

